

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Da hr. Skrumsager Skau er næste ordfører, får han ordet som ordfører.

Skrumsager Skau (V):

Det grundlag, som vi har for vores ideer, bygger på den erfaring, som vi har haft fra 1982. Den erhvervs politik, som vi har gennemført, og de lettelser, vi har forsøgt at gennemføre, bl.a. igennem vores indkomspolitik, har jo givet grundlaget for de 200.000 personer, vi har fået i beskæftigelse i det private erhvervsliv.

Det er den linje, vi gerne vil fortsætte. Vi mener, at det er på den måde, vi skal sikre en øget beskæftigelse og ikke via en offentlig produktion eller offentlig beskæftigelse.

Derfor føler vi også, at det er meget vigtigt at føre en stram offentlig udgiftspolitik for at sikre, at vi som danskere får løst vores egne selvskabte problemer såsom arbejdsløshed og underskud på betalingsbalancen. Det lægger regeringen for sjette gang op til med finanslovsforslaget for 1988, som forhåbentlig kan vinde et bredt flertal i Folketinget. I den forbindelse er finansloven sammen med en stram styring af de øvrige offentlige udgifter i amter og kommuner et vigtigt instrument. Selv om der nu korriigeres på de forskellige ting, så kan vi jo se, at udgifterne hos amter og kommuner fortsat løber af sted.

Finansloven bygger igen på, at der skal være balance mellem de offentlige udgifter og indtægter, og her har jeg noteret mig, at Socialdemokratiet efter offentliggørelsen af finanslovsforslaget i august gjorde opmærksom på, at finanslovsforslaget ikke helt hang sammen. Der var ikke rigtig sammenhæng imellem indtægter og udgifter. Og jeg vil da byde Socialdemokratiet velkommen i klubben for større ansvarlighed, når det gælder tale, som vi også har hørt det fra hr. Henning Rasmussen. Men lad det også blive til handling.

Jeg kan i den forbindelse sige, at vi er åbne over for positiv kritik og for et bredt samarbejde om disse ting, og det er jo en helt anden holdning, end vi oplevede, da Socialdemokratiet sad ved roret fra 1979 til 1982. Da var øgede offentlige udgifter god latin. Ja, vi husker jo nok alle sammen den daværende skatteminister her på talerstolen slå ud med armene og sige, at bare de offentlige udgifter steg, så kom der også flere penge i statskassen, og så kørte det hele jo rundt.

Nå, vi skal jo ikke tage glæderne på forskud, men alligevel. Under åbningsdebatten sidste torsdag understregede hr. Svend Auken, at der i vores samfund ikke er plads til en stigning i det private forbrug. Og hvad har vi hørt i dag? Og hvad hørte vi i går? I går behandlede vi i denne sal et socialdemokratisk forslag om at øge overførselsindkomsterne til privat forbrug med en 5-6 mia. kr. og med en betalingsbalanceeffekt på minus 3 mia. kr., og det sammen med en række indirekte afgifter og skatteforhøjelser, der på ingen måde vil reducere virkningen på folks privatforbrug, men til gengæld vil have en meget negativ virkning på dansk erhvervsliv.

Jeg føler, det er uansvarligt, og jeg føler heller ikke, at de argumenter, vi har hørt i dag, kan holde vand.

Venstre er klar over, at det offentlige udgiftstryk er for højt, men vi kan på ingen måde undvære den offentlige sektor, som gør en god og nødvendig gerning i vores samfund. Jo, den gør jo akkurat det, den er sat til af folkevalgte politikere her på tinge eller ude i landet. Det omfatter administrationen, det omfatter sygehuse, socialvæsen, forsvar, undervisning og meget andet.

Jeg vil også gerne understrege, at det offentlige jo kun har de penge, som bliver opkrævet hos hver enkelt dansker. Vi skal betale hver eneste krone, som vi giver ud i form af fælles udgifter, og vi skulle jo nødig bevæge os hen til at blive et lommepengesamfund. Derfor vil Venstre gerne understrege vigtigheden af en fortsat modernisering af hele den offentlige sektor. Der er dele, der nu er blevet moderniseret med det resultat, at de ansatte er blevet mere tilfredse, og at der samtidig bliver ydet en meget bedre service over for befolkningen.

Jeg er sikker på, at med en fortsat ansvarsfordeling, afbureaukratisering og modernisering, selvforvaltning og selvaktiviteter i vores samfund bliver det muligt for os at sætte øgede ressourcer ind andre steder i vores samfund.

Det offentlige udgiftstryk er siden 1982 bragt ned fra 62 pct. til 56 pct. af bruttonationalproduktet, og hvis vi havde mulighed for at se bort fra den offentlige rentebyrde på grund af den tidligere gældsætning, så ville udgiftstrykket jo være betydelig lavere, og det burde vi i og for sig bruge, når vi sammenligner det danske udgifts- og skatte tryk med andre lande. Men som der står i 2. Mosebog: fædrenes synder nedar-